

Poznań, 28 lipca 2026 r.

St.P/10/2026

Pan
Andrzej Domański
Minister Finansów

Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Dotyczy: zabezpieczenia środków budżetowych na finansowanie rekompensat kosztów pośrednich emisji CO₂ dla sektora przemysłu płyt drewnopochodnych za rok 2025 w związku z rozszerzeniem katalogu uprawnionych sektorów przez Komisję Europejską na mocy komunikatu Komisji C(2025) 9298 z dnia 23 grudnia 2025 r.

Szanowny Panie Ministrze,

działamy w imieniu **Stowarzyszenia Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce** – branży producentów płyt drewnopochodnych i materiałów budowlanych na bazie drewna, prowadzących działalność w Polsce i utrzymujących miejsca pracy dla tysięcy wykwalifikowanych pracowników. Zwracamy się z postulatem o zabezpieczenie i przyznanie środków budżetowych na rekompensaty kosztów pośrednich emisji CO₂ za rok 2025, w oparciu o **art. 108 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.** z dnia 21 września 2020 r. (Dz.U. C 317 z 25.9.2020, s. 5), w brzmieniu zmienionym **komunikatem Komisji Europejskiej C(2025) 9298 final z dnia 23 grudnia 2025 r.** („Komunikat”), a także na podstawie krajowej **ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych** (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 1215, ogłoszony obwieszczeniem Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 2024 r.), który, zgodnie z pkt 69 Wytycznych, wymaga obecnie pilnej nowelizacji, dostosowującej krajowy program pomocy do rozszerzonego katalogu sektorów uprawnionych.

Kwestia dostępności środków budżetowych na finansowanie rekompensat kosztów pośrednich emisji CO₂ dla sektorów energochłonnych, które zostały nowo objęte tym mechanizmem w wyniku decyzji Komisji Europejskiej, ma bezpośredni wpływ na przyszłość całego sektora. Liczymy na życzliwe rozpatrzenie naszych postulatów i wyrażamy nadzieję, że niniejsze pismo przyczyni się do rozpoczęcia konstruktywnego dialogu na temat sytuacji polskiego przemysłu w dobie transformacji energetycznej.

I. Trudna sytuacja branży płyt drewnopochodnych w Polsce

Sektor produkcji płyt drewnopochodnych należy do gałęzi przemysłu o szczególnie wysokiej energochłonności, w której koszty energii elektrycznej stanowią jeden z kluczowych elementów struktury kosztów. Polska jest niestety jednym z krajów Unii Europejskiej o najwyższych cenach energii elektrycznej dla odbiorców przemysłowych – czynnik ten, w połączeniu z rosnącymi kosztami surowca, stawia krajowych producentów w trudnym położeniu konkurencyjnym.

Sytuację dodatkowo pogłębia fakt, że zgodnie z zaktualizowanym załącznikiem III do Wytycznych, wprowadzonym Komunikatem, **Polska posiada jeden z najwyższych w Unii Europejskiej maksymalnych regionalnych wskaźników emisji CO₂ w wysokości 0,78 t CO₂/MWh**. Dla porównania, wskaźnik ten dla Francji, Austrii oraz Niemiec i Luksemburga wynosi odpowiednio: 0,43, 0,33 oraz 0,73. Oznacza to, że struktura krajowego miksu energetycznego sama w sobie generuje wyższe koszty pośrednie emisji dla polskich przedsiębiorstw energochłonnych niż w przypadku konkurentów z większości pozostałych państw członkowskich UE

Nie jest to sytuacja wynikająca z nieefektywności naszych zakładów czy braku starań o optymalizację kosztów – jest to konsekwencja obiektywnych uwarunkowań strukturalnych polskiego rynku energii, na które przedsiębiorstwa produkcyjne nie mają bezpośredniego wpływu. W tej trudnej sytuacji mechanizm rekompensaty kosztów pośrednich emisji CO₂ stanowi dla nas nie przywilej, lecz niezbędne narzędzie pozwalające wyrównać warunki konkurencji z producentami z innych krajów UE.

II. Rozszerzenie katalogu uprawnionych sektorów na mocy komunikatu Komisji C(2025) 9298

Pragniemy podkreślić, że nasz sektor został **wprost wymieniony w tabeli 2 załącznika I do zmienionych Wytycznych**, co stanowi jednoznaczne i formalne potwierdzenie przez Komisję Europejską, że jest on narażony na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji (ang. carbon leakage) w rozumieniu pkt 21 Wytycznych. Zgodnie z pkt 27 zmienionych Wytycznych, dla sektorów wymienionych w tabeli 2 załącznika I – a więc także dla naszego sektora – przewidziano intensywność pomocy w wysokości 75% faktycznie poniesionych kosztów emisji pośrednich.

Co istotne, zgodnie z pkt 6 Komunikatu, **państwa członkowskie mogą rekompensować sektorom nowo kwalifikującym się koszty emisji pośrednich już od 2025 r.** Oznacza to, że podstawa prawna do objęcia naszej branży rekompensatami za bieżący rok obrachunkowy już istnieje i jest w pełni wiążąca na poziomie unijnym – brakuje jedynie jej praktycznego wdrożenia poprzez odpowiednie zabezpieczenie środków w budżecie krajowym oraz nowelizację stosownego programu pomocy.

Zwracamy również uwagę Pana Ministra na harmonogram nałożony przez Komisję Europejską w nowo dodanym pkt 69 Wytycznych: zgodnie z art. 108 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, **państwa członkowskie zobowiązane są dostosować swoje programy pomocy do zmienionych Wytycznych nie później niż do dnia 30 czerwca 2026 r.**, a zgodę na zaproponowane środki powinny wyrazić w ciągu dwóch miesięcy od dnia publikacji zmian w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Terminy te wskazują na pilny, formalnie wyznaczony charakter koniecznych działań legislacyjnych i budżetowych.

Pragniemy jednak zwrócić uwagę Pana Ministra na fakt, który napawa nas szczególną troską: szereg państw członkowskich Unii Europejskiej już wdrożył lub jest w zaawansowanym stadium wdrażania stosownych regulacji legislacyjnych, zapewniając swoim producentom pełny dostęp do rekompensat dla nowo uprawnionych sektorów. **Niemcy, Francja, kraje Beneluksu oraz państwa skandynawskie** zabezpieczyły odpowiednie środki w budżetach krajowych, umożliwiając tamtejszym przedsiębiorstwom pełne skorzystanie z mechanizmu wsparcia przewidzianego przez Komisję Europejską. Oznacza to, że nasi europejscy konkurenci już teraz czerpią korzyści z rekompensat, podczas gdy polskie zakłady produkcyjne – mimo spełnienia wszystkich przesłanek wynikających z prawa unijnego – nie mogą z nich skorzystać z powodów leżących wyłącznie po stronie krajowych regulacji.

Sytuacja ta prowadzi do pogłębiania asymetrii konkurencyjnej w ramach wspólnego rynku europejskiego. Opóźnienie we wdrożeniu mechanizmu rekompensat w Polsce oznacza realne straty finansowe dla polskich producentów oraz dalsze pogarszanie ich pozycji względem podmiotów z państw, które już wywiązały się ze swoich zobowiązań w tym zakresie.

III. Kwestia niedoboru środków budżetowych

Z doniesień medialnych dowiedzieliśmy się, że środki zaplanowane w budżecie państwa na finansowanie rekompensat kosztów pośrednich emisji CO₂ mogą okazać się niewystarczające w porównaniu z zapotrzebowaniem wynikającym z rozszerzonego katalogu sektorów uprawnionych. Sygnalizowane niedobory szacowane są na poziomie około **1 miliarda złotych**, co w praktyce oznaczałoby niemożność wypłaty rekompensat dla podmiotów objętych nowo wprowadzonymi kodami PKD – w tym dla przedsiębiorstw z naszej branży.

Pragniemy zaznaczyć, że skala całego systemu rekompensat sektorowych w Polsce jest znacząca – łączny limit środków przeznaczonych na ten cel w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. wynosi obecnie ponad **45 mld złotych w perspektywie lat 2022–2031**, natomiast tylko za rok 2024 wypłacono polskim przedsiębiorstwom energochłonnym łącznie **2,92 mld złotych** rekompensat. W tym kontekście brakujące środki na pokrycie nowo uprawnionych sektorów stanowią relatywnie niewielki, lecz dla naszej branży krytyczny element całego systemu.

Pozwalamy sobie zwrócić uwagę Pana Ministra na potencjalne konsekwencje zaniechania w tym obszarze:

- a) utrata przez polskie zakłady konkurencyjności wobec producentów z krajów UE, które wdrożyły już rekompensaty dla nowych sektorów, może skutkować koniecznością ograniczenia produkcji lub jej przeniesienia poza Polskę, co oznaczałoby utratę miejsc pracy i przychodów podatkowych;
- b) ograniczenie produkcji w Polsce i przeniesienie jej do krajów spoza UE prowadziłoby do efektu ucieczki emisji (carbon leakage), co byłoby sprzeczne z celami Europejskiego Zielonego Ładu oraz z samym celem Wytycznych, którym jest przeciwdziałanie temu zjawisku;
- c) mechanizm rekompensat kosztów pośrednich emisji CO₂ ma charakter zwrotu rzeczywiście poniesionych kosztów klimatycznych, a nie dodatkowego wydatku budżetowego – jego brak nie redukuje faktycznych obciążeń przedsiębiorstw, lecz jedynie pozbawia je należnego wyrównania, do którego kwalifikowalność została już formalnie potwierdzona przez Komisję Europejską;
- d) niedostosowanie krajowego programu pomocy w terminie wyznaczonym przez Komisję (30 czerwca 2026 r., zgodnie z pkt 69 Wytycznych) może skutkować formalnymi konsekwencjami na poziomie unijnym, w tym uznaniem braku zgody Polski na zaproponowane przez Komisję stosowne środki.
- e) według naszej najlepszej wiedzy, na dzień sporządzenia niniejszego pisma, **nie został jeszcze formalnie wszczęty proces legislacyjny** mający na celu dostosowanie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych w zmienionych Wytycznych. Zasadne wydaje się niezwłoczne podjęcie odpowiednich działań zarówno legislacyjnych, jak i budżetowych, aby uniknąć sytuacji, w której formalna kwalifikowalność naszego sektora pozostanie wyłącznie deklaracją na poziomie unijnym, bez praktycznego przełożenia na grunt krajowy.

Uprzejmie prosimy Pana Ministra o rozważenie możliwości podjęcia następujących działań:

1. **Przeglądu i ewentualnej korekty planu budżetowego** w zakresie środków przeznaczonych na finansowanie rekompensat kosztów pośrednich emisji CO₂, uwzględniającej pełne zapotrzebowanie wynikające z rozszerzonego katalogu uprawnionych sektorów;
2. **Zabezpieczenia brakujących środków** niezbędnych do objęcia rekompensatami podmiotów z nowo uprawnionych kodów PKD za rok 2025, w tym przedsiębiorstw z sektora przemysłu płyt drewnopochodnych, zgodnie z możliwością przewidzianą w pkt 6 komunikatu C(2025) 929;
3. **Pilnej nowelizacji krajowego programu pomocy** (ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych) w terminie umożliwiającym dotrzymanie wyznaczonego przez Komisję Europejską terminu 30 czerwca 2026 r., o którym mowa w pkt 69 Wytycznych;

4. **Zapewnienia systemowego i wieloletniego finansowania mechanizmu rekompensat** dla wszystkich uprawnionych sektorów, co pozwoliłoby przedsiębiorstwom na stabilne planowanie inwestycji i działalności operacyjnej w perspektywie długoterminowej;
5. **Podjęcie dialogu z przedstawicielami branży** w celu wspólnego wypracowania optymalnych rozwiązań, które umożliwią skuteczne wdrożenie mechanizmu wsparcia, z poszanowaniem realiów budżetowych.

Wyrażamy pełną gotowość do spotkania z Panem Ministrem lub wyznaczonymi przedstawicielami Ministerstwa w celu szczegółowego omówienia przedstawionej problematyki oraz przekazania wszelkich dodatkowych informacji, danych i analiz, które mogłyby okazać się pomocne w procesie podejmowania decyzji. Pozostajemy do dyspozycji Pana Ministra, licząc na możliwość merytorycznego dialogu w tej sprawie.

Z góry dziękujemy za poświęcony czas i uwagę poświęcone niniejszemu pismu.

Z poważaniem

dr inż. Jędrzej Kasprzak

Prezydent

Stowarzyszenia Producentów
Płyt Drewnopochodnych w Polsce

Do wiadomości:

Pan Donald Tusk - Prezes Rady Ministrów